

[Birgit Fjælde.]

berygtet militant, såkaldt befrielsesorganisation har fået adgang til FN's talerstol under kraftig applaus fra den arabiske og store dele af den afro-asiatiske verden.

Tilsyneladende er det nemt at få sin ret, hvis man blot kan påberåbe sig støtte fra de rige olielande. Desværre findes der andre minoriteter, som ikke har formået at indynde sig hos oliesheikerne, og som derfor ikke nyder samme offentlige bevågenhed og velvilje som palæstinenserne.

Jeg referer her til det kurdiske folk på omkring 7 mill., der lever spredt i sovjetisk Armenien, Tyrkiet, Syrien, Iran og Irak. Kurderne har deres eget sprog og kultur, og siden 1920'erne har de virket for oprettelsen af en kurdisk nationalstat i det nuværende nordlige Irak, men uden resultat.

I løbet af det sidste halve år har der været reelle kampe i Nordiraks bjerge mellem kurdiske partisaner og irakiske styrker, og det befrygtes som følge af disse kampfærdigheder, at omkring 750.000 kurdere — altså det samme som befolkningen i København — i løbet af vinteren vil blive tvunget til at forlade deres hjem i de kurdiske bjerge med et spinkelt håb om at finde midlertidigt husly i flygtningelejre i Iran.

Situationen må vurderes som kritisk for kurderne. En talsmand har for nylig sagt: vi har brug for mad, klæder, telte og medicin. Det er et spørgsmål om liv eller død. Vi kan umuligt magte problemerne alene, og vi har derfor bedt de internationale hjælpeorganisationer om støtte, men indtil nu har vi kun fået hjælp fra Holland, Sverige og Iran. Det er desværre ikke nok.

Danmark har igennem flere år støttet trængte minoritetsgrupper andre steder i verden, og det må synes rimeligt, at Danmark i lighed med Sverige øver en indsats i dette område, så et folkemord forhindres.

Jeg appellerer til udenrigsministeren om at overveje de praktiske muligheder for at hjælpe denne befolkningsgruppe, uanset at Danmark derved skulle komme til at træde et af de olieproducerende lande over tærerne.

Udenrigsministeren (Guldborg):

Jeg vil gerne takke for spørgsmålet og sige, at det giver jo anledning til at henvende opmærksomheden på en befolknings-

gruppe, som efter det, jeg har fået oplyst, også i forbindelse med spørgsmålet, lever under meget ulykkelige forhold.

Jeg vil gerne generelt først sige, at det naturligvis er regeringens holdning her som andre steder, hvor der er tale om sådanne nødtilstande og ulykkelige forhold for minoriteter, at deltage, så godt vi kan, i de humanitære bistande, sådan som vi kan få adgang til det og med de midler, der er mulighed for.

Jeg har i anledning af spørgsmålet undersøgt lidt, hvordan og i hvilket omfang der er tale om, at der ydes hjælp eller er interesse for at hjælpe det kurdiske mindretal, hvad enten det nu befinder sig det ene eller det andet sted, og jeg skal oplyse, at det ikke er sådan, at der ydes statslig bistand hverken fra Holland eller Sverige og altså heller ikke fra Danmark, men der ydes bistand, og der ydes bistand gennem internationale humanitære organisationer. Det er altså ikke et spørgsmål om Holland, Sverige eller Danmark — vi er på det punkt, så vidt jeg kan se, på lige fod; jeg skal ikke kunne udtale mig om beløbet.

Der er muligheder for at komme nogle af kurderne til hjælp via Iran, og det er altså derfor, som også nævnt i spørgsmålet, at Iran er inde i billedet. Der bor jo kurdere dér, der er en del flygtninge i Iran.

Jeg kan ikke oplyse mere, jeg kan kun sige, at vi er opmærksom på spørgsmålet, at der er hjælpeveje, og at de bliver benyttet ikke som statslige hjælpeveje, men indirekte over internationale hjælpeorganisationer, og at der, ikke af hensyn til andre politiske forhold, men af hensyn til de pågældende og muligheden for at hjælpe dem, udfoldes en betydelig diskretion omkring disse hjælpeforanstaltninger fra de internationale organisationer; den vil jeg naturligvis ikke medvirke til at forringe, for den er altså en nødvendig del af hjælpen.

Birgit Fjælde (CD):

Jeg er klar over, det er et delikat spørgsmål, jeg rører ved, og det er vel også grunden til den ret korte besvarelse fra udenrigsministeren.

Det glæder mig at høre, at der er visse private bestræbelser i gang her i Danmark, men jeg kan forstå, at det er temmelig